

Στα σκαλοπάτια του σπιτιού μου.

**Στα σκαλοπάτια του σπιτιού όπου γεννήθηκα,
Ήρθα ένα λιόγερμα καλοκαιριού να κάτσω.
Των περασμένων νοσταλγός αγιάτρευτος,
Έτσι για λίγο, να συλλογιστώ . Να ξαποστάσω.**

**Όσα στο διάβα της ζωής μου και αν πέρασα ,
Ήρθαν εκεί μπροστά , κι αραθιαστήκαν
Κι άρχισαν ξαφνικά να μου φωνάζουνε ,
πως κι αν περάσανε, ποτέ δεν ξεχαστήκαν.**

**Παιδιά, στη σκάλα αυτή, κάθε που έβρεχε,
και δε μπορούσαμε, στο δρόμο να χαρούμε,
σαν σμάρι στη κυψέλη, μαζευόμασταν .
Με τρίλιζα και παραμύθια, να τη βρούμε!**

**Κάθε πρωί για το σχολειό. πάντα όταν ξεκίναγα.
Με πόνο, τα κατέβαινα. Αργά! Ναι, ένα, ένα .
Το μεσημέρι όμως ,πεινασμένος όταν γύρναγα,
Τρεχάτος τα ξεπήδαγα. Δυο, δυο τους , μαζεμένα!**

**Μετά τα βράδια, αργά σπίτι μου αν γύρναγα,
Τα' ανέβαινα σιγά σιγά σαν να' μουν γάτα
΄Μη τύχει, αλίμονό, τους γέρους μου και ξυπναγα,
Γιατί τότε θα τ' άκουγα χοντρά μα και σταράτα! !**

**Κι όταν μια μέρα η καρδιά για μια μικρούλα χτύπησε
Στη σκάλ' αυτή καθίσαμε, κάποια βραδιά, κι οι δυο μας
Κι η σκάλα ότι και αν άκουσε ποτέ γι' αυτό δε μίλησε!
Μια και το γνώριζε πως ήταν όνειρο τρελό και παιδικό μας!**

**Μα ήρθ' η μέρα που' πρεπε τη σκάλα μου ν' αφήσω
Και για σπουδές στη ξενιτιά , μακριά της να βρεθώ .
Τότε όρκο της έκανα, βαρύ, πως θα ξαναγυρίσω.
Και πως στα σκαλοπάτια της θα ξαναξαπλωθώ.**

Η αδυσώπητη όμως ζωή, μας πάει και μας φέρνει,
Σαν το βοριά, όταν φυσά, τα φύλλα τα ξερά,
και πριν το καταλάβουμε, στα δίχτυα της μας δένει,
και σ' άλλα μέρη άγνωστα , μια μέρα μας πετά

Εκεί οι μέρες μας περνούν , και φεύγουνε τα χρόνια.
Κι ένα πρωί, ω! τι κακό, με έκπληξη κοιτάς,
πως τα μαλλιά σου, δυστυχώς, γιομίσανε με χιόνια!
Και τότε σκέφτεσαι,τον όρκο που έδωσες και που κρατάς.

Έτσι το αποφάσισα και γύρισα μια μέρα .
Και σαν παλιά, ξανάκατσα στο πρώτο της σκαλί ,
κι ανάσανα αχόρταγα, το γνώριμο αγέρα ,
Που με μεθούσε πάντοτε, σαν ήμουνα παιδί

Τα σκαλοπάτια μέτρησα. Δεν έλειπε κανένα .
Κάθε σκαλί ,μια θύμηση ,Τ' άλλο μια ζαβολιά.
Κι ας είναι όλα πέτρινα . Μιλούσανε σε μένα ,
και τα παλιά μου θύμιζαν κι ας μην είχαν μιλιά!

Θ.Σ.Μ.-Μήθυμα.-01/06/2014
